

Grænsen sat til 35 Aar, men jeg ønsker virkelig Grænsen sat til det samme som for Officerer, nemlig til 30 Aar. Jeg ser ikke Spor af Grund til, at Underofficererne skulle virke saa mange flere Aar for at kunne naa den højeste Pension, $\frac{2}{3}$ af Lønningen, naar Officersstanden kun behøver at tjene 30 Aar for at naa en saadan Pension. I denne Henseende er jeg af den Formening, at det bør hedde: Lige Værn, lige Ret. Vi have alle sammen det Hverv i Fredstid at uddanne Landets Værn til flinke Soldater, og vi have derhos alle det Hverv, som de Herrer Toldassistenten og civile Embedsmænd overhovedet ikke have, i Krigstid at møde paa Pletten og slaa for Fædrelandet. Det turde dog ogsaa være en Faktor, som skulde medvirke til, at den højtærede Finansminister midlig kunde være tilbøjelig til at vise en lille Smule Smødekommunen imod de Ønster, der ere udtrykte i det foreliggende Lovforslag. Med disse Ord vil jeg tillade mig at anbefale Forslaget til det høje Tingss Velvilje og ligeledes til det Udvalgs Velvilje, der vil blive nedsat, for at det kan gøre en god Gerning mod Underofficererne af Hæren og Flaaden, som i Krigstid have vist, at de gjorde deres Pligt fuldtid og i Fredstid arbejde mest af os alle, idet de faaabel inden for Hæren som Flaaden have det strengeste Arbejde, nemlig den første Afstilling, som altid er det værste, men ganske vist ikke det mest ansvarfulde, thi det ligger i Sagens Natur, at Ansvarer ligger højere oppe. Med disse Ord vil jeg anbefale Sagen til den højtærede Finansministers velvillige Overvejelse og mulige Forandring af hans nuværende Standpunkt, til det høje Tingss og det Udvalgs Velvilje, som rimeligvis vil blive nedsat.

Reis: Den højtærede Minister mente, at naar man anstiller en Sammenligning med Toldassistenterne, kunde man ikke paaftaa, at Underofficerernes Pensionsvilkår ere særlig uheldige. Det kan nu nok være, at det har nogen Betydning, hvad den højtærede Minister saaledes fremførte, men paa den anden Side maa jeg bemærke, at naar man taler om Underofficerernes Pension, maa man ikke stadig gaa ud fra disse 840 Kr., som er den højeste Pension, Underofficererne kunne opnaa, thi den staar i mange Tilfælde for deres Vedkommende kun paa Papiret. Det er kun meget faa, selv af Stabssergenterne, der opnaa denne Pension. Der findes nemlig en ganske ejendommelig Bestemmelse i den militære Pensionslov, idet der nemlig staar, at vedkommende skal have været tre i Aar vedkommende Lønnings-

klasse, for at hans Pension kan blive beregnet efter denne Klasse. Har han ikke været disse tre Aar i den vedkommende Lønningsklasse, bliver Pensionen beregnet efter den foregaaende Lønningsklasse, i hvilken han har staaet. Dette har til Følge, at en Stabssergent, der gaar af, skal have staaet 3 Aar i den højeste Lønningsklasse, som Stabssergent, for at opnaa 840 Kr. Det var dette, jeg gerne vilde gøre opmærksom paa. Jeg beklager ganske vist, at den højtærede Finansminister ikke lod til at dele den Opfattelse, at det i og for sig ikke er ganske billigt og rimeligt, at en Underofficer, som er afgaaet fra Statens Tjeneste paa Grund af Alder og Skrøbelighed, men som alligevel opnaar en civil, maaſte en kommunal, Bestilling, som hans Helbred tillader ham at røgte paa forjærlig Maade, skal miste den Pension, som ellers vilde tilkomme ham fra hans militære Tjeneste. Det er mig saa meget mere paafaldende, som jeg ikke tror, at en tilsvarende Regel gælder for Embedsmænd i det hele taget, jeg tror ikke, at der er noget i Vejen for, at Embedsmænd ellers kunne afgaa med fuld Pension og besuagtet modtage en af Kommunen lønnet Bestilling uden at miste deres Pension, og jeg er ikke i Stand til at indse, hvorfor Underofficerer ikke skulle nyde samme Ret som disse Embedsmænd.

Finansministeren (Lüttichau):

Jeg vil blot gøre den Bemærkning, at jeg overmaade gerne gaar med — som jeg ogsaa tidligere har udtaalt — til de Forbedringer, som kunne opnaas paa dette Omraade, men der maa da ogsaa her som i andre finansielle Forhold tages Hensyn til det overkommelige, og det er kun dette Synspunkt, Synspunktet for det overkommelige og tillige maaſte ogsaa Hensynet til, hvad der overhovedet praktisk set kan ventes gennemført, der har bevæget mig til at tage en vis Afstand, idet jeg troede og tror endnu, at det er mere praktisk at skaffe denne Samfundsklasse et mindre Gode, som virkelig opnaas, end at tilstræbe større og mere omfangsrige Goder, som slet ikke blive opnaaede; og naar det betegnes som et overordentlig lille Tilleg, som det knapt er værd at tale om, hvis man tog Dyrtidstillæget med ved Beregningen af Pensionerne, saa skal jeg dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at Beløbet jo dog udgør 30,000 Kr., og det er dog ikke saa ganske lille et Beløb.

Bluhme: Jeg vilde gerne med et Par Ord tillade mig at støtte det Forslag, som foreligger. Der er vist ingen, der anser